

Bemærkninger til forslaget

Dette beslutningsforslag er en let revideret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 60 fra folketingsåret 1999-2000, se Folketingstidende, forhandlingerne s. 3923 og 7639, tillæg A s. 3472 og 3475 og tillæg B s. 673, samt beslutningsforslag nr. B 93 fra folketingsåret 2000-01, se Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne s. 5160 og 7708, tillæg A s. 3591 og tillæg B s. 1049.

Forslaget skal bringe planloven i overensstemmelse med princippet om, at det er kommunerne, der er planmyndighed inden for byzonen. Forslaget vil give kommunerne kompetence til at planlægge i byzonen på et niveau, der forudsætter et detaljeret kendskab til byområderne og bygningerne. Kun de lokale myndigheder kan være i besiddelse af et sådant kendskab. Det er kun på det lokale niveau, at beslutninger kan træffes i et tæt samspil mellem kommune, borgerne og detailhandelen.

Alt for ofte sker det, at planloven forhindrer eksisterende virksomheder eller butikker i at udvide driften. Tilsvarende forhindrer loven gang på gang nye virksomheder i at etablere sig i lokalområder. Begge tendenser er til stor skade for såvel landets selvstændighedskultur som for økonomien og beskæftigelsen. Forslaget vil gøre op med denne tendens. Erhvervslivet skal igen have lettere ved at anlægge og udvide virksomheder.

Følgende eksempler viser med al tydelighed, hvor problematisk den nuværende lov er indrettet. Eksemplerne er citater fra pjecen »Da Verden Gik i Stå« (1998, 1. udgave, 1. oplag) udgivet af Kommunernes Landsforening, Gyldenløvesgade 11, 1600 København V.

1. Planloven ødelagde sammenhængende planlægning

»I Nordborg Kommune medførte planloven masser af bureaukrati og den sammenhængende planlægning for bymidten blev spoleret. Kommunen har ingen mulighed for at ændre en gammel byplanvedtægt.

Planloven forhindrer Nordborg Kommune i at lave en samlet planlægning for et 2,8 hektar stort areal i

midtbyen. I området ligger rutebilstationen med garage og et Kvikly varehus. Den tidligere ejer af arealet – DSB – har solgt arealet til Nordborg Kommune. Flere gamle bygninger skal rives ned. I stedet skal der opføres seniorboliger, busterminaler, detailhandel og en udvidelse af Kvikly med 600 kvadratmeter. Kvikly er i forvejen 4000 kvadratmeter, og udvidelsen kolliderer derfor med planloven, der kræver et maksimalt butiksareal på 3000 kvadratmeter.

Kommunen udarbejdede i 1997 en lokalplan for hele området i et forsøg med helhedsplanlægning og sammenhæng mellem den eksisterende handelsgade, de ubenyttede DSB-arealer og Kvikly. Planen er imidlertid afvist af Miljø- og Energiministeriet, fordi udvidelsen af Kvikly kolliderer med arealgrænserne i planloven. For at sikre udviklingen af området har kommunen derfor besluttet at opdele arealet i to. Den del, som Kvikly ligger på, skal administreres efter den gamle byplanvedtægt fra 1975. Den giver Kvikly lov til at udvide med op til 600 kvadratmeter – altså væsentlig mere end de ønskede 600 kvadratmeter. For resten af området udarbejdes en ny lokalplan, der baner vejen for forretninger, boliger og busterminal.«

Teknisk chef i Nordborg Kommune, Henry Grosmann, betegner planloven som meget bureaukratisk. »Det ville være langt lettere at udarbejde en samlet plan for hele området i stedet for at skulle operere med to planer. Hertil kommer, at vi gerne ville forny den gamle byplanvedtægt. Den giver os for eksempel ikke mulighed for at stille krav til bygningernes ydre fremtræden, siger Henry Grosmann.«

»Sønderjyllands Amt ventes først at have vedtaget en regionplan om fire til fem år. Amtet vil ikke lave specielle tillæg til regionplanen for de enkelte kommuner – heller ikke selv om plangrundlaget i Nordborg var klart.

– Intentionerne var at give helhed i planlægningen – skabe sammenhæng. Resultatet er, at der i perioden indtil regionplanlægningen for detailhandel vedtages, kun vil blive planlagt små »frimærker« ad gangen. Det medfører en øget arbejdsbyrde i den kommunale